

Savaş Tecrübesi

Said Nursi Birinci Dünya Savaşı'na katıldı. İleri savunma hattında, sürekli ateş altında, atının üzerinde bir ileri bir geri hareket ediyordu.

Bir ara, herkesten ilerde olduğunu hatırlayıp bu halde şehit edileceğini düşündü. Öne çıkma isteğinin ihlasa zarar vereceğini, şeriatla ise esas olanın ihlas olduğunu, ihlas olmadan da şehadet olmayacağını anladıktan sonra hemen siperine döndü ve arkadaşlarına katıldı.

Bu savaşta bir çok tecrübe geçirir. Bunların en basiti ölüme karşı korkusuzca durmasıydı.

Savaş esnasında yaşadığı en üzücü olaylardan biri de "İşaratül-İ'caz" isimli tefsirinin ilk müsveddelerinin parçalanmasıdır.

Bir defasında kendisine dört şarapnel parçası isabet etmiş, yaralanarak ayak bileği kırılmış, çamur ve su içinde 34 saat kalmıştı. Düşmanla çepeçevre kuşatılmış ölümü bekliyordu. O an, en karanlık, korkulu ve ümitsiz bir andı. O ise belki de kendinin balık karnındaki Yunus Nebi durumunda olduğunu hatırlayıp onun tesbihini yapıyordu: "La ilahe illa ente subhaneke inni küntü minezzalimin (Senden başka ilah yoktur. Seni her türlü noksandan tenzih ederim. Gerçekten ben kendine zulmedenlerden oldum.)"

Neticede ölümden kurtulur; ancak esir düşünce Sibirya'da Libako'ya bağlı bir adadaki esir kampına gönderilir. Bir gün Rusya'nın Kafkas Cephesi başkomutanı kampı teftişe gelir. Komutan gelince bütün esirler hürmeten ayağa kalkar, ancak Bediüzzaman oturduğu yerden kalkmaz. Bunu fark eden komutan tercüman vasıtasıyla, sorar: "Beni tanı mıyor musun?" Nursi : "Sen Çarın dayısı ve başkomutansın." der. Komutan tekrar sorar: "Ben gelince neden ayağa kalkmadın, bu bir hakarettir." Nursi: "Af edersiniz, ama ben hakaret etmedim ve hakaret etmek de istemedim. İncam gereği böyle yaptım." Komutan: "İncam nedir?" Nursi: "İslam, ben bir Müslüman'ım." Komutan : "İncamın sana neyi emreder?"

Ahmed Behçet
El-Ehram Gazetesi Başyazarı
25.12.1998/06 Ramazan 1419